

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w niniejszej sprawie zachodzi sytuacja „bis in idem” z art. 50 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 54 Konwencji Wykonawczej do układu z Schengen, gdyż chodzi o te same czyny zgodnie z zakresem przypisanym temu pojęciu w orzecznictwie europejskim, czy też przeciwnie, oceny takiej powinien dokonać sąd odsyłający, zgodnie z zasadami przedstawionymi w niniejszym postanowieniu, w tym z zasadami konieczności łączenia kar i ustalenia górnego wymiaru kary zgodnie z kryteriami proporcjonalności, jako że chodzi o jedno przestępstwo ciągłe?
- 2) W razie uznania, że zgodnie z kryteriami przedstawionymi w niniejszej decyzji nie zachodzi sytuacja „bis in idem”, ponieważ nie występuje pełna tożsamość czynów:
 - a) Czy w świetle okoliczności niniejszej sprawy ograniczenia skutków wyroków innych państw Unii Europejskiej, wyraźnie przewidziane w art. 14 ust. 2 Ley Orgánica 7/2014 de 12 de noviembre sobre intercambio de información de antecedentes penales y consideración de resoluciones judiciales penales en la Unión Europea [ustawy organicznej nr 7/2014 z dnia 12 listopada 2014 r. o wymianie informacji z rejestrów karnych oraz uwzględnianiu orzeczeń sądowych w sprawach karnych w Unii Europejskiej], dokonującej transpozycji uregulowania europejskiego, są zgodne z decyzją ramową Rady 2008/675/WSiSW⁽¹⁾ z dnia 24 lipca 2008 r. w sprawie uwzględniania w nowym postępowaniu karnym wyroków skazujących zapadłych w państwach członkowskich Unii Europejskiej oraz z art. 45 i art. 49 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i zasadą wzajemnego uznawania w Unii orzeczeń sądowych?
 - b) Czy brak w prawie hiszpańskim postępowania lub mechanizmu pozwalającego na uznawanie zagranicznych wyroków europejskich, łączenie i dostosowywanie lub ograniczanie kar w sposób gwarantujący ich proporcjonalność, w sytuacji gdy w Hiszpanii powinien zostać wykonany wyrok zagraniczny dotyczący czynów znajdujących się w relacji ciągłości lub powiązania z innymi, które zostały osądzone w Hiszpanii i co do których również istnieje wyrok skazujący, jest sprzeczny z artykułami 45 i 49 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z art. 4 ust. 6 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW⁽²⁾ z 13 czerwca 2002 r. i art. 8 ust. 1 i 2 decyzji ramowej Rady 2008/909/WSiSW⁽³⁾ z dnia 27 listopada 2008 r. o stosowaniu zasady wzajemnego uznawania do wyroków w sprawach karnych skazujących na karę pozbawienia wolności lub inny środek polegający na pozbawieniu wolności – w celu wykonywania tych wyroków w Unii Europejskiej i ogólnie z zasadą wzajemnego uznawania orzeczeń sądowych na terenie UE?

⁽¹⁾ Decyzja ramowa Rady 2008/675/WSiSW z dnia 24 lipca 2008 r. w sprawie uwzględniania w nowym postępowaniu karnym wyroków skazujących zapadłych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz.U. 2008, L 220, s. 32)

⁽²⁾ Decyzja ramowa Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. 2002, L m190, s. 6 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 19. t. 6. s. 3)

⁽³⁾ Decyzja ramowa Rady 2008/909/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. o stosowaniu zasady wzajemnego uznawania do wyroków skazujących na karę pozbawienia wolności lub inny środek polegający na pozbawieniu wolności – w celu wykonania tych wyroków w Unii Europejskiej (Dz.U. 2008, L 37, s. 27).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Salzburg
(Austria) w dniu 8 marca 2022 r. – JA/Wurth Automotive GmbH**

(Sprawa C-177/22)

(2022/C 213/40)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesgericht Salzburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: JA

Strona pozwana: Wurth Automotive GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przy ocenie statusu powódki jako konsumenta w rozumieniu art. 17 i 18 rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 ⁽¹⁾ decydujące znaczenie ma to,
 - a) czy powódka w momencie zawarcia umowy sprzedaży i bezpośrednio po tym wykonywała wskazaną przez siebie w postępowaniu pracę jako grafik i projektant stron internetowych jedynie w charakterze pracownika niesamodzielnego, czy przynajmniej częściowo również w ramach wolnego zawodu oraz
 - b) w jakim celu powódka nabyła pojazd, tj. czy jedynie w celu zaspokojenia własnych prywatnych potrzeb konsumpcyjnych, czy również w związku z jakąkolwiek obecną lub przyszłą działalnością zawodową lub gospodarczą lub z jakimkolwiek obecnym lub przyszłym celem zawodowym lub gospodarczym
- 2) Czy powódka traci możliwość powołania się na status konsumenta już wtedy, gdyby w sierpniu 2019 r. odsprzedała samochód i czy osiągnięty zysk miałby przy tym znaczenie?
- 3) Czy należy wykluczyć posiadanie przez powódkę statusu konsumenta już z tego powodu, że podpisała umowę, która została uprzednio sformułowana przez pozwaną oraz która w formularzu zawierała określenie kupującego jako „firma” i w której pod napisanym mniejszą czcionką tytułem „Porozumienia szczegółowe” widniało: „transakcja handlowa/bez zwrotu, bez gwarancji/dostawa nastąpi po otrzymaniu pieniędzy”, nie kwestionując tego faktu ani nie powołując się na status konsumenta?
- 4) Czy powódce może zostać przypisane zachowanie jej konkubenta, który jako dealer samochodowy pośredniczył w zakupie pojazdu, z którego pozwana mogła wywnioskować, że powódka jest przedsiębiorcą?
- 5) Czy przy ocenie statusu konsumenta działa na niekorzyść powódki, jeśli sąd pierwszej instancji nie był w stanie ustalić, z jakiego powodu pisemna umowa sprzedaży odbiega w zakresie określenia kupującej od oferty złożonej wcześniej przez konkubenta powódki i co zostało powiedziane w tym względzie podczas kontaktów telefonicznych między konkubentem powódki a sprzedawcą pracującym u pozwanej?
- 6) Czy dla statusu powódki jako konsumenta znaczenie ma fakt, że konkubent powódki kilka tygodni po przejęciu pojazdu zwrócił się telefonicznie do pozwanej z pytaniem, czy istnieje możliwość wykazania podatku VAT?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2012, L 351, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja)
w dniu 10 marca 2022 r. – Saint-Louis Sucre/Premier ministre, Ministre de l'Agriculture et de
l'Alimentation, SICA des betteraviers d'Etrepagny**

(Sprawa C-183/22)

(2022/C 213/41)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Saint-Louis Sucre

Strona pozwana: Premier ministre, Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation, SICA des betteraviers d'Etrepagny